

[Løvig Simonsen]

er den offentlige sektor eller den private sektor. Dette er basis, og derfra kan vi begynde at udvikle tingene.

Det var nogle af de ting, jeg var glad for blev rejst af mange andre i denne debat. Det var der enighed om. Jeg er enig med hr. Arne Melchior i, som jeg også selv sagde, at vi får kvantitet, når vi bygger på kvalitet. Det er der ingen diskussion om, tror jeg.

Det andet, jeg gerne vil tage op, er selvfølgelig spørgsmålet om København. Undskyld at jeg siger det, det tror jeg nok vi har diskuteret nogle gange, men jeg må sige, at jeg lægger virkelig meget vægt på, at der kommer noget ud af den arbejdsgruppe, som ministeren har nedsat. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at arbejdsgruppen skal være kreativ, altså at man prøver at se på tingene på en lidt anden måde. Det må godt være kontroversielt, men der skulle også gerne være noget nytænkning og noget nyskabelse i det. Derved kan vi bygge nogle ting op, og det tror jeg er uhyre vigtigt, ikke mindst når vi tænker på, at i dette tiår skal København være Europas kulturby, og så passer tingene jo godt sammen.

Man har selvfølgelig i den taletid, man har, ikke mulighed for at komme hele vejen rundt, men jeg vil gerne nævne nogle enkelte ting mere, som kan supplere det katalog, som nu breder sig i denne debat.

Jeg tror, det var Venstres ordfører, der nævnte spørgsmålet om aktiviteter. Her vil en ting, jeg kalder for sportsturisme i videste forstand, helt klart komme ind som et langt større aktiv. Det er der ingen diskussion om. Og jeg tager også gerne golf med, for det er jo også en sport og idræt, man udøver, på samme måde som ridespport og mange andre ting. Det er tiltalende og tiltrækkende for en lang række turister. Det var derfor, jeg talte om livsstilsturister. I markedsføringen skulle man måske mere prøve at komme i kontakt med målgrupper og livsstilsgrupper.

Det andet, jeg skal nævne i denne forbindelse, er, at det ikke er ubekendt, at Feriefonden har haft en konkurrence om fremtidens ferie og ferieformer. Jeg har selv været med til bedømmelsen af projekterne, og derfor er jeg kommet ind i mange af de over 100 projekter, der var.

Der var tre projekter, der vandt. Det ene var om storbyturismen, om man kunne forestille sig en ferieby i København, hvor man brugte en

ejendom eller dele af en ejendom som ferielejligheder med nogle fællesaktiviteter. Det var en mulighed.

Det andet projekt var om herregårdsferie, som vi har en lang række muligheder for at udbygge. Men det kræver selvfølgelig kapital, det ved jeg godt, og derved er vi igen inde på investorerne.

Det sidste, jeg skal nævne i denne forbindelse, er, at ministeren ikke svarede med hensyn til erfaringerne fra det europæiske turistår. Det synes jeg vi skal have med. Det, der er vigtigt for mig, er at få en tilkendegivelse fra ministeren om, hvilke holdninger man har til den fremtidige turisme i EF, og hvordan vi kan bidrage til at få denne politik ind på et spor, som vi også diskuterer det her i dag.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil også sige, at jeg synes, det har været en positiv debat i dag. Skulle jeg drage en konklusion, set derfra, hvor jeg står, vil jeg nok sige, at de eneste rigtig store forskelle, jeg har kunnet se, er f.eks. mellem den store del af salen og hr. Aage Brusgaard, som var inde på, at zoneloven har lagt hindringer i vejen.

Som jeg også sagde i mit første indlæg, er jeg overbevist om, at når vi har et Danmark, hvor vi kan sælge varen – hvis man kan bruge det udtryk, det er jo sådan set det, der går igennem hele redegørelsen – så er det, fordi vi har nogle gode zonelove, fordi vi har haft en ordentlig planlægning i det her samfund.

Der er en ting, der ikke har været berørt. Det med havnene ligger mig selvfølgelig nær. Vi har i Trafikudvalget diskuteret, hvad vi skal bruge havnene til i fremtiden, og der ligger noget her, som er fantastisk vigtigt. Havnene, som vil blive overflødige i nogle tilfælde, ligger jo normalt centralt i byerne, og dem kan man godt bruge på en god måde.

For øjeblikket er der mange udenlandske folk – ikke bare turister – der kommer og ser, hvorledes vi behandler f.eks. de ældre. Der har i Vestsjælland og også i Kalundborg været mange japanere for at se, hvorledes ældreforsorgen foregår. Der har også været italienere. Det er ikke, fordi der er noget at råbe alt for højt om, fordi det er godt. Det er nok, fordi vi har fået problemerne før og her har noget, hvor vi kan vise andre, hvorledes vi er gået ind. Vi har noget, vi måske kan fortælle andre. Det tror jeg